

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/220/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514201778
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7514201778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščíčkovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej: P. N., H.. XX. XX. XXXX, H. C. N. Z. H. C., H. Z. XXX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou Z. Z. V., T. X.É. K. E. - X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia spotrebiteľov Slovenska o.z., so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa, v konaní o zaplatenie 127,86 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30. 09. 2014 č.k. 11C/91/2014-51 takto

rozhodol:

N e p r i p ú š ť a vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len "súd prvého stupňa") rozsudkom žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanej zaplatenia 127,86 eur s prísl., zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 497, § 502, § 503 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a/, písm. b/, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 568/2007 Z.z., § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 101 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom od 01. 05. 2014 uzavrel, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 09. 2012 č. 1175/2012/CE došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky medzi pôvodným veriteľom - postupcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., na postupníka - žalobcu. Právna predchodkyňa žalobcu uzavrela so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa XX. XX. XXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v celkovej výške pôvodne 23.000,- Sk, t.j. 763,46 eur, bez poplatku za poskytnutie úveru, poplatku za správu úveru pôvodne 50,- Sk mesačne, pri dohodnutej pevnej úrokovej sadzbe do konečnej splatnosti úveru vo výške 17,30 % p.a., výške splátok pôvodne 642,- Sk, t.j. (21,31) eur mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 09. 2005 a konečnou splatnosťou úveru 20. 07. 2010. Ročná percentuálna miera nákladov bola 10,18 %. Súd prvého stupňa zistil, že pohľadávka voči žalovanej, vyčíslená na sumu 920,34 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 559,91 eur, riadneho úroku v sume 121,60 eur a úroku z omeškania vo výške 238,83 eura sa stala splatnou v období

od 20. 02. 2010 do 20. 07. 2010 za 6 splátok vo výške 127,86 eur. Súd prvého stupňa uzavrel, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko k nemu došlo na základe uzavretia spotrebiteľskej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Súd prvého stupňa uzavrel, že nárok žalobcu na úhrade všetkých dohodnutých splátok je premlčaný. Žalobca totiž podal žalobu dňa 29. 01. 2014, pričom k splatnosti úveru došlo dňa 20. 07. 2010. Preto uzavrel, že nárok žalobcu je premlčaný v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu ho nemožno priznať. Poukázal tiež na to, že od 01. 05. 2014 súd ex offa aj bez námietok účastníka konania v spotrebiteľských veciach musí prihliadnuť na premlčanie nároku, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a úspešná žalovaná nežiada náhradu trov konania priznať.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu, prípadne aby ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil trovy odvolacieho konania. V odvolaní uviedol, že podľa neho súd prvého stupňa na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčanej doby, keďže naň bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, teda absolútny ochodno-závazkový vzťah, a to aj napriek tomu, že jedna zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Uviedol, že predmetná zmluva bola uzavretá dňa XX. XX. XXXX, pričom v období do 31. 12. 2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 a nasl. len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Nejde však o daný prípad. Poukázal aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Mcd0/3/2011 zo dňa 28. 04. 2011, z ktorého vyplýva, že na záväzkové vzťahy, ktoré vznikli zo zmluvy o úvere, sa bez ohľadu na povahu účastníkov aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka a na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Mcd0/2012 zo dňa 27. 03. 2013, z ktorého vyplýva, že aj na otázku premlčania bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Poukázal tiež na iné rozhodnutia krajských súdov a ústavného súdu, ktoré svedčia v prospech argumentácie odvolateľa. Podľa názoru odvolateľa aplikáciou ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu a porušeniu Ústavy SR. Prijatím tohto ustanovenia zákonodarcu uložil súdom a iným orgánom povinnosť vyhľadávať dôvody, pre ktoré by mohol nárok veriteľa zamietnuť, a to ex offa. Poukázal tiež na to, že toto ustanovenie nadobudlo účinnosť až dňa 01. 05. 2014, preto nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa o tom, že nárok žalobcu je premlčaný.

Písomným oznámením zo dňa 19. 12. 2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 29. 12. 2014, t.j. po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa oznámilo Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej za účelom ochrany jej práv žalovaného ako spotrebiteľa.

K výzve súdu, aby účastníci konania oznámili svoje stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania žalobca písomným podaním zo dňa 10. 04. 2015 namietol vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej z dôvodu nepreukázania súhlasu žalovanej. Vzhľadom na to, že združenie súhlas žalovanej nepredložilo, zastáva názor, že nesplnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva v konaní. Preto navrhol, aby súd vstup vedľajšieho účastníka do konania nepřipustil.

Žalovaná cestou svojej opatrovníčky nevyjadrila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolania zaoberal sa otázkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Z obsahu spisu vyplynulo, že písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 29. 12. 2014 Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. Žalovaná cestou opatrovníka na výzvu súdu, aby zaujala svoje stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nereagovala. Žalobca písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 15. 04. 2015 namietol vstup vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu, že žalovaná s jeho vstupom nevyjadrila súhlas.

Z ust. § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', žeby vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu „ním podporovaného“ účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom pritom účastník nemusí odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekym, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním podporovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje, a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 O.s.p. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priecil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi nanútený (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.02.2013 sp. zn. 3Cdo/188/2012).

Vzhľadom na to, že žalovaná cestou opatrovníčky neprejavila svoj súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, odvolací súd rozhodol tak, že neprípúšťa vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. ako vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24. 02. 2016 o 09.45 hod. v poj. miestnosti č. dv. 227/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 18. 02. 2016 v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, alebo, žeby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nedošlo ani k iným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky dôkazy potrebné pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že „spotrebiteľský charakter“ zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka pri posúdení otázky premlčania práv z právneho vzťahu založeného predmetnou zmluvou.

V zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 387 ods. 1 Obch. zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa §397 ods. 1 Obch. zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolal, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Obč. zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zákonníka (v znení účinnom od 01.04.2015) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľom, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ust. Obč. zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že v danom právnom vzťahu, keďže jeho účastníkom bol spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ust. Obč. zákonníka, aj keby sa inak mohli použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 veta tretia Obč. zákonníka). Toto ustanovenie síce nadobudlo účinnosť (až) 01.04.2015 a právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia, to však neznamená, že od účinnosti tohto ustanovenia sa toto ust. nevzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred týmto dňom (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015 sp. zn. 3 Ncdo 14/2014).

Na závere, že v danom prípade ide o vzťah spotrebiteľský nemení nič znenie ust. § 52 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v VIII. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľia a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripravovaného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z.z. totiž spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. O taký prípad v prejednávanej veci ide. Rovnako daný zmluvný vzťah možno chápať za spotrebiteľský aj v zmysle ust. zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii, a to v zmysle § 2 písm. a/ tohto zákona, podľa ktorého spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nepatrí náhrada trov odvolacieho konania. Úspešná žalovaná náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila. Z týchto dôvodov odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.